

Nieuwsbrief september 2014

Na een lange, nuttig besteedde, tijd in Nederland zijn we weer veilig in het ons vertrouwde Passe Catabois aangekomen.

We vertrokken op 5 augustus uit Driel naar Brussel met Frans Derksen (stichting Passe Catabois) die ons wegbracht. We kwamen nog dezelfde dag aan in Santo Domingo. De dag daarop namen we de bus naar Cap Haïtien waar we weer bij de kinderen van mevrouw To logeerden.

De volgende dag verder met de bus naar Gonaives waar Anne-Marie ons stond op te wachten. Het was een blijde hereniging voor ons allemaal.

Nu zijn de kinderen weer begonnen met de school na een aantal weken vakantie in Haïti voor de kinderen. Arjan Landman (zie stukje verderop), de nieuwe onderwijzer, kwam op 28 augustus aan, ik haalde hem op met de motor, 20 km hiervandaan in Bassin Bleu. De weken dat de kinderen nog niet naar school waren was Faline hier, ze komt meestal in de vakanties. Verder hebben we nog een nieuwe aanwinst Nana.

Nana kwam bij Anne- Marie toen we nog niet terug waren uit Nederland en we hadden haar al via Skype gezien. Ze is net 4 jaar geworden en woog maar 7 kilo toen ze kwam, ze is een half zusje van Lisa en ze blijft bij ons zo lang het nodig is. Ze gaat hier naar school en is al 3 kilo aangekomen.

In de tijd dat we in Nederland waren we (stichting Passe Catabois, stichting Hulp Haïti Driel en ik) voortdurend bezig geweest met de herstructurering van de beide stichtingen. We willen er één slagvaardige op de continuïteit gerichte stichting van maken. Er is een intentieverklaring opgesteld, waarin we hebben besloten om na bestudering van de legale aspecten, op zijn laatst volgend jaar, samen op te gaan in één stichting met de naam Stichting Hulp Haïti Driel.

Er is al een dagelijks bestuur gevormd en er zijn vele werkgroepen waarin mensen zitten, die elk op hun gebied expertise bezitten. Stichting Hulp Haïti Driel is vanaf de tweede week van augustus al met deze structuur begonnen. Alle leden van de stichting Passe Catabois hebben hier ook een plaats gevonden. Het dagelijks bestuur in Nederland wordt geleid door de voorzitter Kees Verburg (verderop zal hij zichzelf voorstellen), secretaris Rob van der Harst en als penningmeester Remmelt Eisen. Kees is al verschillende keren in Haïti geweest en wil ook op deze manier zijn steentje bijdragen aan de toekomst, net als veel van de andere leden. We zetten in op verjonging en continuïteit. Mijn ouders trekken nu nog op veel fronten de kar, maar gaan nu wat meer op de achtergrond werken. Op hun leeftijd moeten we rekening houden met het feit dat ze op een gegeven moment niet meer kunnen wat ze willen.

Allebei 4 jaar

Dit moeten we voor zijn. Wij zijn nog op veel terreinen op zoek naar aanvullingen van de werkgroepen. Mochten er mensen zijn die mee zouden willen werken dan kunnen ze contact opnemen met de voorzitter Kees Verburg op 026-4723636. Er liggen grote uitdagingen op hun weg, want in de nabije toekomst moet er geschikt vrijwillig personeel worden gevonden om het medische team te kunnen ontlasten. Financieel zullen we ook slagvaardiger moeten worden om in de als maar toenemende behoeften van een land, dat steeds verder achteruit gaat, te kunnen voorzien. Betere promotie en snel en daadkrachtig op behoeftes kunnen inspelen.

Ik heb mijn accu's ook weer opgeladen. Het duurde voor mij heel lang voordat ik uiteindelijk van mijn vermoeidheid af ben gekomen. Daarna ook weer geestelijk opgeladen, waardoor ik hoop er weer even tegen te kunnen.

Tot huisje omgebouwde koelcontainer

In de tijd dat wij in Nederland waren hebben ze hier niet stilgezeten: het ziekenhuis draaide gewoon door maar het was vooral vlak na ons vertrek niet gemakkelijk voor Anne-Marie die het bijna drie en een halve week in haar eentje moest doen (zonder Ben, Jaqueline en ons). Ben en Jaqueline kwamen eind april weer terug en Ben ging vier dagen nadat wij terug waren weer naar de VS. Ben heeft het gehele voorterrein van het ziekenhuis opgehoogd, omdat daar altijd teveel water staat als het regent. Hij heeft het ook op afschot gelegd zodat het water beter wegloopt.

Gerenoveerd huisje

Ook heeft hij een nieuwe weg naar de werkplaats aangelegd zodat we daarvoor niet meer tussen de patiënten door hoeven te gaan. Ik ben de eerste drie weken bezig geweest met grind uit de rivier rijden om op de grond te gooien zodat er geen modder en stof ontstaat op het terrein. Ben had ook de toiletten helemaal klaar gemaakt waardoor er alleen nog maar betegeld hoeft te worden. Verder knapte hij de kleine trekker op waardoor die weer inzetbaar is met een gereviseerde motor en brandstofpomp.

Gerenoveerd huisje

Er was weer een nieuwe ziekte die bijna iedereen kreeg hij heet “Chica Gunja”. Het is een zusje van Denge (knokkelkoorts). Hierbij doen alle gewrichten pijn er is geen medicijn voor. Wij hopen het niet te krijgen. Anne-Marie heeft het nu al 10 weken en begint er nu gelukkig veel minder last van te krijgen. Wij hopen dat het net als in andere streken weer zal verdwijnen.

Even voorstellen...

Ik wil me even voorstellen. Ik heet Arjan Landman ben 22 jaar en geboren in Kampen. Na mijn PABO opleiding afgerond te hebben ben ik hier in Passe Catabois om de kinderen van Rob en Anne- Marie les te geven gedurende één schooljaar. Het bevalt me hier al goed ook al ben ik er nog maar kort. Ik ben opgegroeid in de Hervormde kerk en ben vier jaar voorzitter van de jeugdvereniging geweest. Ik heb ook vier jaar de kindernevendienst mogen leiden. Verder heb ik een aantal jaren bij de kinder-bijbelweek geholpen. God is erg belangrijk in mijn leven en Hij stuurt me op de weg die ik moet gaan. Ik ben eerder al drie en een halve maand in Peru geweest en zes weken bij mijn zus in China die daar zendelinge is bij “Jeugd met een opdracht”.

De school

Investeren in de toekomst dat moeten we zowel in Nederland als in Haïti doen. Het is heel moeilijk om betrouwbaar personeel te krijgen en wij hebben de indruk dat je ze met een vergrootglas moet zoeken. Wij willen inzetten op jonge meisjes die, nog op school zitten die vaak één of beide ouders missen waardoor ze van aanpakken moeten weten, om het hoofd boven water te houden. Zo iemand is Edline ze is 18 jaar en wees. Wij hebben al drie jaar haar school betaald en ze komt in de vakanties bij ons werken. Haar ouders werden op heel jonge leeftijd door de bliksem getroffen. Ze heeft net haar herexamen erop zitten voor het op één na laatste schooljaar van het lyceum. Ze woont ook bij ons omdat de familie waar ze verbleef geen geld voor eten heeft. Ze is heel contentieus, pakt dingen goed op en ze is nooit te beroerd om wat dan ook te doen. Willen we haar helpen om verpleegkundige te worden dan moeten we haar gehele opleiding betalen en een contract opstellen voor het vervolg. Hiervoor zijn we op zoek naar een sponsor die haar wil steunen. We hopen dat ze de school in de middag kan doen zodat ze daarna ook nog bij ons in het ziekenhuis kan werken. Wij hopen dat zij een vaste kracht voor de toekomst kan worden.

Even voorstellen...

Berichtje van Rob uit Haïti; "er komt weer een nieuwe nieuwsbrief, schrijf even een verhaaltje over jezelf".

Ik ben meer een prater dan schrijver, en met zo 'n vraag denk ik dan, wat is er te schrijven over mijzelf. Maar we zullen het proberen.

Mijn naam is Kees Verburg, geboren in 1950, en we (mijn vrouw en ik) wonen sinds 2006 in Heteren. Mijn werk was en nu in iets mindere mate, kaashandelaar.

Haïti kwam wel eens langs via de media en/of in de Kerk d.m.v. collectes. In 2010 was Rob Hulshuizen in Nederland en kwam in de Vloedschuur in Heteren iets vertellen over zijn werk in Haïti. Rob vertelde wat er al gebeurd was, en nog moest gebeuren. Hij had in Haïti een flinke overkapping liggen om opgebouwd te worden. De materialen waren er grotendeels maar de kennis om deze op te bouwen zonder tekening en aanwijzingen ontbrak. Hij vroeg aan Bert Jansen (Hubo) wil jij dat komen doen? Ja, zei Bert, dat wil ik wel, maar alleen is maar alleen. Bert had er graag nog een halve hulp bij. We keken elkaar aan, en eigenlijk was dat al genoeg, dat halve hulpje kon ik wel zijn. In 2012 is de hal gebouwd die toen ook z'n naam heeft gekregen: Holland Hal (12 bij 26 meter).

Wij hebben mogen ervaren, om vanuit het zeer overvloedige rijke westen daar te komen, bij mensen die 's morgens nog niet weten of en wat ze die dag gaan eten.

Even terug naar de Betuwe in Nederland. Er zijn gevorderde plannen om twee stichtingen die beide geld en middelen verzamelen voor Haïti samen te smelten. Stichting Passe Catabois uit Heteren en Stichting Hulp Haïti Driel. Als dat gaat lukken, en dat heeft even tijd nodig om het een en ander goed te laten verlopen, komt er een nieuw bestuur. Voorzitter Kees Verburg, secretaris Rob van der Harst en penningmeester Remmelt Eisen. Daarbij komen er werkgroepen met de daarbij behorende ter zakekundige mensen. Ik noem u enkele groepen:

- **PERSONEEL**
(Arts/verpleegkundige/verloskundige/onderwijskundig, etc. lange en korte termijn);
- **BOUW**
(Materiaal/isolatie/bevestigingen/tekeningen/berekeningen, etc.);

- **CONTAINER**
(Wat en hoe en waarmee te vullen);
- **APPARATUUR**
en **MEDICIJNEN** (Wat en wanneer);
- **FONDSWERVING**
(Geld en sponsors);
- **RONDZEND BRIEF**
en **WEBSITE** (Elkaar informeren).

U ziet het, er is werk genoeg aan/in de winkel. Als u denkt er aan te kunnen bijdragen dan bent u zeer welkom. Heeft u vragen, of weet u misschien iemand die daar wil gaan werken voor een bepaalde periode dan kunt u mij altijd bellen en wie weet, hoe ook u, zo een STEEN kan bijdragen voor mensen die wonen in een van de armste gebieden in onze wereld. Mocht het in geld en/of goed niet lukken een bijdrage te leveren, gedenk dan Rob en Anne-Marie en al die hen daar omringen in uw gebeden (meerdere zijn er geweest) ik overdrijft niet het is zeker hard nodig.

*Alle goeds, Kees Verburg.
Mobiël: 06 51 25 52 17
Telefoon: 026 – 472 36 36
E-mail: tinyverburg@xs4all.nl*

Ben komt nog voor één periode terug dan zitten zijn twee jaar er op. Ze zijn werkelijk om gevlogen. Hij moet nog een aantal zaken afhandelen waardoor hij misschien volgend jaar nog eventjes terug zal komen als het dit jaar niet meer lukt. Hij heeft in de tussentijd ook nog banken voor in de wachtruimte en de patiënten gemaakt. Het wegenproject staat momenteel even stil vanaf eind augustus totdat hij weer terug is.

Drie dagen na de amputatie

Filaria

Wilt u ons helpen het werk hier te kunnen voortzetten? Het kan door donaties (zijn van de belasting aftrekbaar) of door hierheen te komen en de handen uit de mouwen te steken met het werk hier. We zijn op zoek naar mensen die met het team van Februari 2015 mee willen. Ik hoop dat mijn ouders tegen die tijd nog in staat zullen zijn om mee te komen.

Edline in het ziekenhuis

Financiële steun is hard nodig! Er is al meer dan zes(!) jaar geen echte oogst geweest en de mensen zijn hiervan afhankelijk voor alles wat ze doen.

In Nederland heb ik verschillende afspraken gehad om activiteiten hier van de grond te tillen.

Ik ben op bezoek geweest bij John Janssen uit Elst die wil gaan bekijken of we regelmatig een tandartsenteam hierheen kunnen halen. Hij is één van de hoofden van Tandheelkunde van de Radboud faculteit in Nijmegen. Verder ben ik in gesprek geweest met een team oogartsen dat hierheen wil komen, om staar operaties te doen in april 2015. Verder ben ik bezig geweest met het veilig stellen van de anesthesie middelen voor de toekomst nu ze niet meer uit de VS kunnen komen omdat de man die ze leverde met pensioen is.

Ik ben op zoek naar babymelkpoeder gegaan voor baby's van 0-6 maanden omdat we daar bijna doorheen zijn. Ter ondersteuning van dit doel kregen we van de gemeente van Dr. Michael en Esther in Duitsland een mooie donatie. Hierdoor zullen er minder baby's sterven na het overlijden van hun moeders of als ze geen melk in hun borsten hebben.

Interview met Edline

Ik (Rob Hulshuizen) heb met Edline Dorilus een gesprek gehad over haar toekomst en gevraagd wat zij zou willen. Ze zei dat ze altijd al graag verpleegkundige wilde worden, liefst met een staatsopleiding omdat je dan in aanmerking kunt komen voor een baan bij de staat. Ik zei dat wij daar bij willen helpen maar dat ze eerst moet uitzoeken wat het kost en hoeveel jaar dat zal duren.

Ik heb haar ook gezegd dat als we er in slagen er een sponsor hiervoor te vinden ze hier kan komen werken en wonen, ze dan zeker 10 jaar hier zal kunnen zijn en dat we hopen dat ze een pilaar voor de toekomst voor ons ziekenhuis zal worden.

Ze vierde afgelopen week voor het eerst haar verjaardag (met slingers en taart)! Ik vroeg haar wat ze bezit; het eerste is Jezus in haar hart en verder zei ze alle kleren in haar koffer en de spullen die ze dagelijks nodig heeft en een telefoon. Dit is alles. Ik zorg al vier jaar voor haar school.

Ze leende bij mij een bijbel om erin te lezen want de € 5,50 ervoor heeft ze niet. Ik heb hem

haar als verjaardagscadeau gegeven. Ze gaat altijd zonder eten naar school ze woont bij haar tante in de stad waar ze met zijn zessen in één kamer wonen. Haar tante verkoopt tweedehands kleren en als ze wat verkocht heeft dan haalt ze er een gedeelte vanaf om eten te kopen maar dat is lang niet iedere dag.

Wij zijn op zoek naar een sponsor die haar opleiding wil betalen en ook wat geld voor eten kan geven. Ik zou het graag zelf doen maar ook wij hebben daar geen geld voor.

Wilt u haar helpen alstublieft.

Vriendelijke groeten, Rob Hulshuizen

